

ringen paa, at man fra alle Sider kan paaberaabe sig Sagkundskaben. Der kan være endnu den lille Spydighed i mine Udtalelser, at man fra alle Sider paaberaaber sig Sagkundskaben i den Forventning, at naar man har Sagkundskaben med sig, saa maa da Modstanderne bøje sig, uagtet det dog skulde være nærliggende, at naar man ved, at der findes sagkyndig Støtte for samtlige Forslag, saa kan denne sagkyndige Støtte ikke blive afgørende for noget af Forslagene. Det, der maa blive afgørende, er dette: Hvad Virkning har disse Forslag, og hvilken Tillid bør man have til dem? I øvrigt glæder det mig meget ved disse formentlige Spydigheder at have fremkaldt de saa overordentlig anerkendende Ytringer fra det ærede Medlems Side om Statens Vandbygningsdirektør. Ogsaa jeg finder, at der i denne Sag er blevet gjort denne Mand i høj Grad Uret, fordi han ikke har stillet sig ensidigt paa et Standpunkt, har holdt paa en Fremgangsmaade, som han vilde have trumfet igennem, saaledes som sagkyndige jo undertiden er tilbøjelige til, men fordi han ganske loyalt har oplyst Fordele og Skyggesider ved de forskellige Forslag, som har været fremme.

Det ærede Medlem (P. Th. Nielsen) fandt ogsaa, at jeg havde været spydig i mine Udtalelser til det ærede Medlem og hans Meningsfæller, og fandt, at jeg ikke under denne Debat havde holdt mig til den samme saglige Tone som tidligere. Jeg forstaa nu ikke, at der skulde være noget usagligt i at benytte et Billede. Jeg benyttede jo det Udtryk, det Billede om det Foretagende, som det ærede Medlem og hans Meningsfæller har Ansvaret for at have sat i Gang, og som de fremdeles vilde holde gaaende, at det var insolvent; men det er dog ikke i nogen Henseende nogen usaglig Bemærkning. Tværtimod, det er kun en Illustration af, hvad jeg mener. Jeg mener, at det, de Herrer har indladt sig paa, er et Foretagende, som ikke er lykkedes, som i Virkeligheden i dette Øjeblik er mislykket. Og det, at jeg siger, at de Herrer nu gerne vil holde dette insolvente Foretagende gaaende ved at skaffe nye Penge i Kassen, er heller ikke nogen usaglig Bemærkning. Thi jeg bestrider jo ingenlunde, at de Herrer tror paa, at deres Foretagende kan holdes gaaende. Det er overmaade ofte Tilfældet, at Folk sidder med et insolvent Foretagende og tror fuldt og fast paa, at de kan holde det gaaende, naar de bare faar flere Penge i Kassen. Det er mærke-

ligt nok næsten altid Tilfældet, at Folk med insolvente Foretagender tror, at det, de mangler, kun er ny Driftskapital. Men det, der skal til, for at man skal være med til at skaffe disse nye Penge i Kassen, er virkelig det, at man tror paa, efter at man har haft Lejlighed til nærmere at undersøge det, at Foretagendet hviler paa en sund Basis. Det ærede Medlem begrunder sin Opfattelse, sit Postulat om, at jeg skulde have skiftet Tone og ikke længere se sagligt, ikke bedømme disse Ting sagligt eller udtale mig sagligt, med, at det Standpunkt, som det ærede Medlem er Ordfører for, er det samme, som jeg indtog en Maaned før Lovforslagets Fremsættelse. Nu er dette ikke rigtigt. Det er tværtimod helt galt; thi det Forslag, som det ærede Medlem nu er Ordfører for, forelaa jo ogsaa en Maaned før Lovforslagets Fremsættelse; det ved det ærede Medlem jo godt, og det ærede Medlem ved ogsaa godt, at paa det Tidspunkt var jeg fuldstændig klar over, at det Forslag kunde jeg ikke være med til. Derimod var der et andet Forslag, det, der er fremsat under Nr. 4 i Vandbygningsvæsenets Redegørelse, som jeg en Maaned Tid før det nuværende Lovforslags Fremsættelse havde stor Lyst til at gaa ind paa. Sagen var, at jeg havde megen Lyst til at hjælpe det Foretagende paa Fode, som det ærede Medlem var Ordfører for; jeg gjorde mig megen Umage for at undersøge, om det kunde være muligt at holde det oppe, og som et af de Midler, som den Gang tiltalte mig mest, og som jeg var noget tilbøjelig til at gaa ind paa, var dette Forslag Nr. 4. Men det adskiller sig jo meget væsentligt fra det, som det ærede Medlem nu er Ordfører for. Det gik nemlig ud paa at holde et meget bredt Udløb ved Hvide Sande, altsaa med væsentlig kortere Moler end dem, der er Tale om efter Mindretallets Ændringsforslag. Derved vilde Havets Magt væsentlig formindskes, og man kunde have væsentlig større Tillid til, at Molerne vilde blive staaende. Man havde ikke Sikkerhed for, at der ikke vilde forekomme Oversvømmelser paa Grund af den store Aabning; tværtimod, det maatte man befrygte, og som Følge deraf indeholdt Forslaget den yderligere Foranstaltning, at der rundt omkring ved Fjorden skulde bygges Diger for at forhindre Virkningerne af Oversvømmelser. For saa vidt syntes jeg, dette Forslag var tilfredsstillende, og jeg var paa det Tidspunkt ikke paa det rene med — og jeg tror heller ikke, Vand-